

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004



2009

Document de ședință

FINAL
A6-0312/2007

11.9.2007

RAPORT

privind obiectivul unei politici europene externe comune în domeniul energiei
(2007/2000(INI))

Comisia pentru afaceri externe

Raportor: Jacek Saryusz-Wolski

Raportoare pentru aviz (*):

Lena Ek, Comisia pentru industrie, cercetare și energie

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 47 din Regulamentul de procedură

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	15
AVIZ AL COMISIEI PENTRU INDUSTRIE, CERCETARE ȘI ENERGIE	19
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE	24
AVIZ AL COMISIEI PENTRU COMERȚ INTERNAȚIONAL	28
AVIZ AL COMISIEI PENTRU MEDIU, SĂNĂTATE PUBLICĂ ȘI SIGURANȚĂ ALIMENTARĂ	31
PROCEDURĂ	37

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

privind obiectivul unei politici europene externe comune în domeniul energiei (2007/2000(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Cartea verde a Comisiei, intitulată „O strategie europeană pentru o energie durabilă, competitivă și sigură” (COM(2006)0105),
- având în vedere prima întâlnire a rețelei de corespondenți în domeniul securității energetice (NESCO) din 10 mai 2007 de la Bruxelles,
- având în vedere documentul comun al Comisiei și al Înalțului Reprezentant al Consiliului pentru aspecte externe ale politicii energetice, prezentat Consiliului European din 15-16 iunie 2006,
- având în vedere rezoluția sa din 18 mai 2006 privind propunerea de decizie a Consiliului referitoare la încheierea Tratatului de instituire a Comunității Energetice de către Comunitatea Europeană¹,
- având în vedere rezoluția sa din 23 martie 2006 privind securitatea aprovizionării cu energie în Uniunea Europeană²,
- având în vedere rezoluția sa din 1 iunie 2006 referitoare la Cartea verde privind eficiența energetică sau raționalizarea consumului³,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 12 octombrie 2006, intitulată „Relațiile energetice externe - de la principii la acțiune” (COM(2006)0590),
- având în vedere rezoluția sa din 14 decembrie 2006 referitoare la Cartea verde privind o strategie europeană pentru o energie durabilă, competitivă și sigură⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 noiembrie 2006 privind o strategie a regiunii Mării Baltice în cadrul dimensiunii nordice⁵, în special partea a II-a acesteia,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 23-24 martie 2006, referitoare la adoptarea de către Consiliul European a Cărții verzi privind o politică energetică pentru Europa, și ale Consiliului European din 15-16 iunie 2006 privind documentul comun adoptat de Comisie și de Înalțul Reprezentant pentru aspectele externe ale securității energetice,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 21-22 iunie 2007, privind mandatul CIG de redactare a unui Tratat de Reformă care să modifice tratatele existente,

¹ JO C 297 E, 7.12.2006, p. 340.

² JO C 292 E, 1.12.2006, p. 112.

³ JO C 298 E, 8.12.2006.

⁴ *Texte Adoptate*, P6_TA(2006)0603.

⁵ JO C 314 E, 21.12.2006, p. 330.

- având în vedere Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa, în temeiul căruia energia este un domeniu în care atât Uniunea, cât și statele membre au putere de decizie,
 - având în vedere comunicarea Comisiei către Consiliul European și Parlamentul European, intitulată „O politică energetică pentru Europa” COM(2007)0001,
 - având în vedere comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European, intitulată „Consolidarea politicii europene de vecinătate” (COM(2006)0726),
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 8-9 martie 2007 și Planul de acțiune al Consiliului European (2007-2009) privind Politica energetică pentru Europa (PEE),
 - având în vedere comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Sinergia Mării Negre - o nouă inițiativă de cooperare regională” (COM(2007)0160),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, al Comisiei pentru dezvoltare, al Comisiei pentru comerț internațional, precum și cel al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A6-0312/2007),
- A. întrucât securitatea energetică trebuie considerată o componentă esențială a siguranței generale în Uniunea Europeană și un element cheie pentru continuarea dezvoltării economice și sociale în Europa pentru care nu există însă, deocamdată, un temei juridic în tratate;
- B. întrucât, în situația în care aprovizionarea cu energie depinde în momentul actual din ce în ce mai mult de țări nedemocratice și cu o situație politică instabilă, eforturile de a asigura securitatea aprovizionării cu energie exclusiv la nivel național s-au dovedit a fi insuficiente și nu garantează interesele pe termen lung ale tuturor statelor membre ale Uniunii Europene; întrucât politica energetică externă a UE este strâns legată de politica sa energetică internă și există necesitatea elaborării unei politici energetice comune privind atât reglementarea pieței interne, cât și aspectele externe, care să țină seama de interesele politice și economice ale tuturor statelor membre;
- C. întrucât vulnerabilitatea actuală și dependența energetică accentuată a UE de țări guvernate de regimuri autoritare subminează profund dezvoltarea unei politici externe și de securitate comune credibile, eficiente și coerente, în special în ceea ce privește respectul pentru valorile fundamentale ale UE, precum și sprijinirea și promovarea acestora;
- D. întrucât principiile pieței interne de energie a UE ar putea servi drept bază pentru elaborarea unor politici constructive împreună cu partenerii energetici externi ai UE, ținând cont de caracteristicile specifice ale țărilor terțe vizate, în special în vederea sprijinirii dezvoltării energiei durabile, inclusiv a dezvoltării eficienței energetice și a surselor regenerabile de energie;
- E. întrucât securitatea aprovizionării la prețuri accesibile și previzibile trebuie să fie garantată la nivel european printr-o puternică cooperare politică, precum și prin

- finalizarea pieței interne a energiei prin intermediul unor măsuri suplimentare în scopul liberalizării energetice;
- F. întrucât energia nu ar trebui folosită ca instrument pentru exercitarea unor presiuni politice asupra țărilor de tranzit și țărilor de destinație;
 - G. întrucât sectorul gazelor naturale este în momentul actual foarte expus amenințărilor externe; întrucât se dezvoltă noi forme de cooperare consolidată între țările exportatoare de gaze, care ar putea periclita securitatea energetică europeană;
 - H. întrucât o politică europeană externă comună în domeniul energiei, bazată pe solidaritate, diversificare și promovarea durabilității, ar crea sinergii care să asigure securitatea aprovizionării cu energie în Uniunea Europeană și ar spori puterea, capacitatea de acțiune în chestiunile de politică externă și credibilitatea Uniunii Europene ca actor pe scena mondială;
 - I. întrucât trebuie asigurată aprovizionarea durabilă, sigură și competitivă cu energie și întrucât prețurile la petrol și gaze pe plan internațional sunt foarte volatile și o politică europeană externă coerentă în domeniul energiei este, prin urmare, în interesul cetățenilor UE;
 - J. întrucât o cooperare strânsă în domeniul aprovizionării cu energie constituie un mijloc indispensabil și extrem de eficient pentru întărirea încrederii în cadrul relațiilor dintre Uniunea Europeană și țările învecinate,
 - K. întrucât solidaritatea în domeniul politicii energetice poate crea un precedent pentru manifestarea ulterioară a solidarității în alte domenii, consolidând astfel rolul UE în relațiile externe,
 - L. întrucât în cadrul politicii externe a UE în domeniul energiei ar trebui stabilită o evaluare corectă a riscurilor în ceea ce privește securitatea energetică și întrucât rețeaua de corespondenți în domeniul securității energetice creată în acest context ar trebui să aibă un rol decisiv, care să includă și mijloacele de supraveghere necesare unui sistem de alertă rapidă;
 - M. întrucât ar trebui intensificate eforturile comune în domeniul cercetării și utilizării surselor regenerabile de energie și eficienței energetice, atât în interiorul UE, cât și în cooperare cu partenerii externi și țările terțe,
1. solicită dezvoltarea unei politici externe europene comune în domeniul energiei care ar contribui în mod considerabil la garantarea securității energetice în întreaga Uniune Europeană, urmărind în același timp obiectivul durabilității la nivel internațional, oferind astfel cetățenilor UE o valoare adăugată substanțială, pe lângă eforturile depuse la nivel național;
 2. consideră că politica în domeniul energiei trebuie să fie o parte integrată și importantă a politicii externe comune și că trebuie luată în considerare în toate contextele politicii externe.

3. subliniază faptul că, în timp ce statele membre ar trebui să păstreze dreptul suveran de a face alegeri strategice cu privire la configurația energetică, de a-și exploata resursele energetice și de a decide asupra structurilor de aprovizionare, este necesară elaborarea unor dispoziții concrete care să fie incluse în Tratat și care să ducă la crearea unei politici europene externe comune în domeniul energiei privind securitatea aprovizionării cu energie, tranziția și investițiile în domeniul securității energiei și la promovarea eficienței energetice, a economisirii energiei, precum și a surselor nepoluante și regenerabile de energie, în special în relațiile cu țările al căror consum de energie crește rapid;
4. solicită introducerea în tratat a unui temei juridic adecvat pentru domeniul energiei și al securității energetice;
5. subliniază faptul că o politică europeană externă cuprinzătoare în domeniul energiei trebuie să contribuie la promovarea și punerea în aplicare a valorilor și intereselor Uniunii Europene și a principalelor obiective ale politicii externe a acesteia, anume asigurarea păcii și înțelegerea acordată drepturilor omului, democrației și statului de drept; recunoaște că dependența UE de importurile de energie poate avea efecte considerabile asupra independenței procesului său decizional în alte domenii de acțiune;
6. consideră că este vital pentru UE să continue să fie unul din liderii luptei mondiale împotriva schimbărilor climatice, care, printre alte riscuri, pot provoca creșterea considerabilă a fluxului migrațiilor și amenințări privind securitatea, și să atingă obiectivele din Protocolul de la Kyoto; în acest context, sprijină pe deplin eforturile actuale de creare a unui cadru multilateral pentru perioada ulterioară anului 2012 în vederea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră; consideră că este necesar ca, în toate relațiile externe, să se regăsească eforturile UE de a dezvolta sursele de energie curată și regenerabilă și tehnologiile de economisire a energiei;
7. salută crearea NESCO; invită statele membre și Comisia să consolideze activitatea acestei rețele în vederea dezvoltării depline a capacităților sale operaționale și a utilizării sale ca sistem de alertă rapidă, precum și ca sistem de schimb de informații în domeniul energiei;
8. se declară în favoarea unei abordări progresive către adoptarea unei politici europene externe comune în domeniul energiei;
9. invită Consiliul și Comisia să stabilească, până la sfârșitul anului 2007, o foaie de parcurs detaliată în vederea elaborării acestei politici, precizând obiectivele, scopurile și măsurile pe termen scurt, mediu și lung, precum și un calendar exact al aplicării acestora;
10. invită Comisia să prezinte un raport anual de activitate cu privire la evoluția aplicării obiectivelor sus-menționate, pentru a permite Parlamentului European să se implice în mod direct în urmărirea politicii europene externe comune în domeniul energiei;
11. invită Comisia să elaboreze rapoarte anuale cu privire la respectarea regulilor care guvernează piața internă din sectorul energetic, în special în ceea ce privește transparența și respectarea legislației comunitare privind concurența de către întreprinderile din țările terțe, îndeosebi de către principalii furnizorii de energie și de către toate filialele acestora; salută invitația înaintată Comisiei de către Consiliul European din 8-9 martie 2007 de a evalua impactul societăților de servicii energetice integrate vertical din țări terțe pe piața

internă și modalitățile de aplicare a principiului reciprocității;

12. sprijină intenția Comisiei de a lua măsuri adecvate pentru prevenirea investițiilor necontrolate ale companiilor de stat străine în sectorul energetic, în special în rețelele de transmitere a gazelor și energiei electrice;
13. invită Președinția, Comisia și Înalțul Reprezentant la o mai strânsă coordonare pentru a avea un punct de vedere comun privind aspectele legate de politica externă comună în domeniul energiei și pentru a acționa în aceeași direcție; consideră că este necesară consolidarea rolului Comisiei și Parlamentului European în definirea politicii externe comune în domeniul energiei, cu ocazia apropiatei revizuirii a tratatelor; propune ca, după intrarea în vigoare a noului Tratat de Reformă, să se numească un Înalt reprezentant pentru politica externă în domeniul energiei, care, având o dublă responsabilitate, să se afle sub autoritatea, nou creată și consolidată, a Înalțului reprezentant pentru afacerile externe și politica de securitate al Uniunii, un Vice-președinte al Comisiei, având astfel legături atât cu Comisia, cât și cu Consiliul și care să fie responsabil pentru coordonarea tuturor politicilor din sfera de acțiune a politicii europene externe comune în domeniul energiei, contribuind astfel la capacitatea UE de protejarea a intereselor sale în materie de securitate energetică în cadrul negocierilor cu partenerii externi ai UE;
14. este convins că Tratatul privind Carta Energiei ar trebui să reprezinte piatra de temelie a politicii europene externe comune în domeniul energiei, deoarece este cel mai important instrument al comunității internaționale pentru promovarea cooperării în sectorul energetic, oferind baza pentru un tratament corect și echitabil, asigurând siguranța investițiilor și garantând dreptul la compensații în cazul unor exproprieri și/sau naționalizări; invită Comisia și Consiliul să solicite cu fermitate aplicarea Tratatului privind Carta Energiei și să includă conținutul Protocolului referitor la tranzit în toate tratatele și acordurile cu partenerii săi în domeniul energiei;
15. încurajează statele membre și Comisia să depună eforturi pentru a promova extinderea principiilor și a normelor pieței interne la țările din vecinătatea UE, în cooperare cu țările terțe; îndeamnă, prin urmare, Comisia să ia în considerare extinderea și la alte țări terțe a Comunității Energiei dintre UE și țările din sud-estul Europei, precum și crearea de noi piețe energetice regionale cu țările învecinate, după modelul comunității energetice din sud-estul Europei, cum ar fi o comunitate energetică euro-mediteraneană, în vederea garantării siguranței aprovizionării;

Principii și recomandări de acțiune fundamentale în cadrul unei politici europene externe comune în materie de energie

A. Diversificare

16. consideră că, având în vedere dependența crescândă a UE de un număr limitat de surse de energie, furnizori și rute de transport, este esențial să se sprijine adoptarea unor inițiative prioritare în vederea diversificării acestora, atât din punct de vedere geografic, cât și prin dezvoltarea de alternative durabile; consideră că ar trebui să se acorde prioritate surselor de energie ecologice și regenerabile; consideră că securitatea aprovizionării la prețuri accesibile și previzibile trebuie să fie un obiectiv major pentru UE;

17. sprijină realizarea, în regim de prioritate, a proiectelor de diversificare energetică derulate în vecinătate - în special cele menite să creeze noi culoare de transport care diversifică atât furnizorii, cât și rutele, precum culoarul energetic Marea Caspică-Marea Neagră-UE - în special construirea gazoductului Nabucco, infrastructura pentru gazul natural lichefiat (LNG), interconectarea rețelelor de electricitate și finalizarea rețelelor Euro-mediteraneene de infrastructură de electricitate și gaze naturale, precum și realizarea de noi proiecte de infrastructură petrolieră de interes european, precum proiectele Odessa - Gdańsk și Constanța-Trieste, care ar trebui incluse în lista de proiecte de interes european, cu prioritate ridicată;
18. salută desemnarea de coordonatori UE pentru proiectele prioritare de interes european, astfel cum au fost definite de Consiliul European în concluziile sale din martie 2007, în special pentru proiectul Nabucco și linia de înaltă tensiune dintre Germania, Polonia și Lituania;
19. invită Comisia și statele membre să desfășoare politici active, la cel mai înalt nivel, pentru a permite Comunității să-și diversifice sursele de gaze naturale; își exprimă speranța ca orice cooperare între țările exportatoare de gaze să respecte principiul unei piețe deschise, transparente și competitive; consideră că o inițiativă de creare a unei versiuni a OPEC pentru țările exportatoare de gaze ar fi contrară acestui obiectiv;
20. constată că este esențial ca, în cazul proiectelor prioritare concrete, să se depășească nivelul declarativ și să se organizeze licitații deschise și solicită Înalțului reprezentant pentru politica externă în domeniul energiei, ca după numire, să își asume responsabilitatea și pentru coordonarea eforturilor de dezvoltare a infrastructurilor energetice externe, cum ar fi proiectele Nabucco și Odessa - Gdańsk; între timp, solicită Comisiei, Președinției și Înalțului reprezentant să consolideze angajamentul de dezvoltare a infrastructurilor energetice externe împreună cu coordonatorii europeni;
21. consideră că realizarea proiectelor de diversificare energetică ar trebui să fie una din prioritățile politicii europene de vecinătate consolidate și solicită un sprijin sporit pentru îmbunătățirea climatului de investiții și a cadrului de reglementare în domeniu, pe baza principiilor Tratatului privind Carta Energiei, în sectoarele energetice ale țărilor producătoare de energie și ale țărilor de tranzit;
22. solicită recunoașterea diversității situațiilor în care se regăsesc unele state membre în ceea ce privește configurația energetică, dependența de importuri și infrastructura și sprijină toate eforturile menite să elimine dependența actuală a statelor membre față de principalii lor furnizori, de limitările de infrastructură, de sursele de energie care produc emisii mari de carbon și de importurile de energie din țări care încalcă sistematic litera și spiritul Cartei ONU;
23. sprijină toate eforturile menite să creeze noi surse de finanțare pentru proiectele importante, inclusiv împrumuturi speciale de la BEI, precum și alocarea, în același scop, a unor linii bugetare speciale în cadrul bugetului UE, cu condiția ca acestea să nu submineze siguranța nici unui stat membru;
24. solicită îmbunătățirea cooperării cu BEI și BERD, în vederea utilizării instrumentelor

finanțare pentru a sprijini proiectele prioritare;

25. consideră potențiala dependență de importurile de biocombustibili la fel de îngrijorătoare precum dependența de aprovizionarea externă cu petrol și gaze; invită Comisia să elaboreze, împreună cu partenerii UE, un sistem de certificare global care să poată asigura durabilitatea producției și a utilizării biocombustibililor care nu reprezintă o amenințare pentru biodiversitate, precum și o serie de standarde pentru fazele de cultivare și prelucrare, precum și pentru echilibrul general al ciclului de viață al gazelor cu efect de seră;

B. Unitate în apărarea intereselor UE

26. consideră că este inevitabilă dezvoltarea, de către Uniune, a unei strategii și a unui cadru pe termen lung, care să conducă la crearea unei politici externe comune în domeniul energiei, pentru a adopta o poziție fermă în dialogul cu principalele țări furnizoare și pentru a spori capacitatea de a exprima un punct de vedere comun în discuțiile la nivel UE, al statelor membre sau industrial, ceea ce va contribui la dezvoltarea solidarității în alte domenii de acțiune și la consolidarea rolului extern al Uniunii;
27. pe termen scurt, invită statele membre să țină Comisia la curent și să se informeze reciproc cu privire la deciziile strategice, înainte de a încheia acorduri bilaterale cu țări terțe privitoare la proiectele energetice care ar putea să afecteze interesele altor state membre și ale UE în ansamblu, așa cum ar trebui procedat în toate chestiunile de politică externă ce privesc interesul comun; de asemenea, în situația în care s-au încheiat acorduri care intră în conflict cu interesele altor state membre și ale UE în ansamblu, invită statele membre și, după caz, Comisia, să colaboreze pentru a ajunge la un acord care să asigure neutralizarea oricărui efect negativ, în special în ceea ce privește impactul asupra mediului, în conformitate cu principiul solidarității;
28. invită statele membre și Comisia să garanteze efectuarea unei evaluări complete a impactului asupra mediului înainte de a se lua o decizie privind investițiile majore în infrastructură; în special, le îndeamnă să ia în considerare amenințarea pe care o reprezintă proiectul de conductă nord-europeană „Nord Stream” pentru ecosisteme și viața umană, din cauza existenței acumulărilor de deșeuri de arme și muniții pe fundul Mării Baltice, de-a lungul rutei planificate a conductei; subliniază faptul că, în cazul unei catastrofe ecologice de proporții, răspunderea financiară ar trebui să le revină părților implicate;
29. solicită, pe termen mediu, să se confere Comisiei competența instituțională de a negocia acordurile cadru între UE și țările terțe în materie de aprovizionare cu energie;

C. Solidaritate în situații de criză

30. considerând că solidaritatea și securitatea energetică sunt necesare pentru funcționarea eficientă a pieței interne, care cuprinde și accesul egal la energie al tuturor operatorilor economici, invită Consiliul și statele membre să creeze un mecanism de solidaritate în acest sens, în conformitate cu spiritul de solidaritate dintre statele membre la care se face trimitere în noul Tratat de Reformă care a fost aprobat de Consiliul European din iunie 2007, ceea ce ar permite UE să acționeze eficient, rapid și coerent în situații de criză datorate unor întreruperi ale aprovizionării, unor daune suferite de infrastructura critică

sau oricărei alte cauze;

31. invită Comisia să sprijine includerea așa numitei „clauze de securitate energetică” în acordurile comerciale, de asociere, de parteneriat și de cooperare cu țările producătoare și de tranzit, care ar stabili un cod de conduită și ar trasa clar măsurile care trebuie adoptate în caz de întrerupere a aprovizionării de către unul din parteneri, sau în caz de efectuare a oricărei modificări unilaterale a termenilor referitori la aprovizionare;
32. sprijină crearea unui mecanism eficient de reacție în cazul unei întreruperi a furnizării energiei, care să includă NESCO și care să cuprindă o serie de măsuri în vederea unei utilizări mai eficiente a sistemelor de alertă și a creării unei infrastructuri UE interconectate utilizabile în caz de criză energetică, în special pentru alimentarea cu gaze și energie electrică, care ar putea fi folosită pentru a asista statele membre în caz de nevoie, având în vedere caracteristicile geologice și geografice ale acelor state membre, în special în ceea ce privește capacitățile de depozitare și proximitatea surselor de furnizare a energiei;

D. Cooperare consolidată cu principalele țări producătoare, de tranzit și consumatoare

33. invită UE și statele membre să se implice și mai activ într-un dialog strâns între UE și principalele țări producătoare, de tranzit și consumatoare și, în special, să își consolideze relațiile în domeniul energetic cu Algeria, Egiptul și celelalte țări producătoare din regiunea Mashreq/Maghreb;
34. sprijină toate măsurile menite să promoveze transparența, statul de drept și o mai bună guvernare în sectorul energetic, prin intermediul unor parteneriate energetice cu țări terțe, în scopul creării unor condiții juridice reciproc avantajoase, deschise, transparente, nediscriminatorii și stabile pentru accesul la activele din amonte și pentru investiții și comerțul cu energie, bazate pe principiul reciprocității și al concurenței loiale și transparente, asigurându-se că veniturile din comerțul de energie nu vor fi utilizate abuziv și deturnate în vederea finanțării terorismului;
35. subliniază necesitatea menținerii acordurilor de cercetare și dezvoltare cu principalele țări consumatoare și de tranzit din afara UE pentru a răspunde provocărilor reprezentate de încălzirea globală și a dezvolta surse alternative și regenerabile de energie; subliniază faptul că ar trebui realizată o consolidare a cooperării energetice cu alte țări, cum ar fi Statele Unite ale Americii, mai ales în ceea ce privește tehnologiile de creștere a eficienței energetice și promovarea cogenerării căldurii și electricității din surse de energie regenerabile, precum și a producției și utilizării durabile a biomasei;
36. invită UE să instituie un dialog pe probleme energetice cu țările în curs de dezvoltare pentru a spori descentralizarea în domeniul energiilor regenerabile, accesibilitatea energiei și durabilitatea, precum și pentru a extinde infrastructura energetică de interes comun;
37. subliniază, în special, importanța intensificării dialogului în domeniul energiei cu Statele Unite ale Americii și alți parteneri cheie care împărtășesc valorile UE; invită instituțiile Comunității să depună eforturi pentru crearea unui Parteneriat de securitate energetică cu Statele Unite ale Americii;

38. solicită ca și alte state europene care nu sunt membre ale UE, de exemplu Norvegia, să fie implicate activ în politica externă a UE în domeniul energiei;
39. solicită o politică coerentă în domeniul energiei în toate domeniile politicii externe europene, precum Dimensiunea nordică, Sinergia Mării Negre și Parteneriatul euro-mediteranean;
40. sprijină inițiativele Comisiei de a dezvolta un dialog mai strâns în materie de energie cu țările din Caucazul de Sud, regiunea Caspică și Asia Centrală, precum și cu regiunea mediteraneană și Orientul Mijlociu; salută eforturile UE către un „dialog critic și constructiv” în relația cu țările din regiune, care găsește un echilibru între interesul UE de a-și diversifica aprovizionarea cu petrol și gaze și obiectivul realizării unor reforme politice în țările respective;
41. solicită dezvoltarea mecanismelor existente și crearea unor noi, în cadrul Politicii Europene de Vecinătate și a Sinergiei Mării Negre, care să ducă la consolidarea cooperării cu țările de tranzit - Ucraina, Bielorusia, Moldova, țările din Caucazul de Sud, Mashrek și Magreb - pentru a crește transparența operațiunilor de pe piață și a garanta stabilitatea aprovizionării și a tranzitului;
42. subliniază importanța Turciei ca centru de tranzit pentru diversificarea aprovizionării cu gaze naturale a UE; se așteaptă ca Turcia să coopereze pe deplin cu UE în ceea ce privește facilitarea tranzitului;
43. îndeamnă Turcia să devină membru cu drepturi depline al Comunității Energetice Europene, care se extinde în momentul actual la țările din sud-estul Europei, și care oferă un cadru normativ structurat pentru adâncirea cooperării regionale în domeniul energiei, îmbunătățind securitatea energetică și sprijinind investițiile; sprijină cererea de aderare a Ucrainei, Norvegiei și Moldovei la Comunitatea Energetică;
44. invită Comisia și NESCO să elaboreze instrumente și mecanisme care să-i permită realizarea unei mai bune cooperări cu vecinii pentru a analiza și supraveghea situația din zonele de tranzit, sporind astfel capacitatea Uniunii Europene de a preveni situațiile de criză și de a reacționa într-un mod mai eficient și rapid, în situații de criză;
45. subliniază importanța parteneriatului energetic al Uniunii Europene cu Rusia, evidențiind în același timp faptul că Rusia continuă să fie, aproape în întregime, dependentă de piața UE și de marii consumatori europeni, în ceea ce privește exporturile de energie; îndeamnă UE să sublinieze aspectele de interdependență reciprocă ale dialogului UE-Rusia pe teme energetice; atrage atenția asupra faptului că parteneriatul energetic dintre UE și Rusia se poate baza doar pe principiile nediscriminării și tratamentului echitabil, respectiv pe condiții egale de acces la piață;
46. subliniază faptul că Rusia este deja obligată să respecte Tratatul privind Carta Energiei, în conformitate cu articolul 45 al acestuia¹; este convins că, pe lângă necesitatea ca Rusia să

¹ Articolul 45 alineatul (1) din Tratatul privind Carta Energiei prevede că statele care au semnat Tratatul, dar nu l-au ratificat încă, sunt obligate provizoriu să-l respecte și în perioada între momentul semnării și ratificării, cu excepția cazului în care își exercită dreptul de a refuza, în conformitate cu articolul 45.

ratifice Carta Europeană a Energiei, UE ar trebui să negocieze un document cadru oficial privind relațiile în domeniul energiei cu Rusia, în contextul noului Acord de parteneriat și cooperare; consideră simpla transpunere a principiilor Tratatului privind Carta Energiei în Acordul de parteneriat și cooperare drept redundantă, recunoscând în același timp valoarea adăugată a dispozițiilor care clarifică sau completează obligațiile conținute de Tratatul privind Carta Energiei, în special cele din Protocolul de tranzit;

47. subliniază că ratificarea Tratatului privind Carta Energiei ar fi o demonstrație vizibilă și tangibilă a angajamentului Rusiei pentru o aprovizionare fiabilă cu energie și pentru o cooperare în domeniul energiei, bazate pe principii și valori comune;
48. invită Consiliul și Comisia să-și folosească influența pentru a convinge Rusia să se angajeze să creeze o piață deschisă, echitabilă și transparentă în materie de producere și aprovizionare cu energie; consideră că sprijinul acordat Rusiei în vederea accesului acesteia la OMC ar fi influențat pozitiv de ratificarea de către Rusia a Tratatului privind Carta Energiei și a Protocolului referitor la tranzit;
49. își exprimă îngrijorarea cu privire la ineficiența sistemului energetic din Rusia, atât din punctul de vedere al explorării și al transportului, cât și din cel al utilizării industriale și casnice, care poate avea implicații severe pentru obligațiile Rusiei de aprovizionare; invită Comisia să abordeze această problemă în cadrul cooperării tehnice cu Rusia;
50. subliniază că principiul dezvoltării unor tehnologii ecologice și eficiente din punct de vedere energetic ar trebui inclus într-un nou acord între UE și Rusia; subliniază importanța consolidării cooperării de mediu dintre Uniunea Europeană și Rusia în cadrul dimensiunii nordice;
51. invită Comisia să solicite, în cadrul dialogului cu principalii furnizori de hidrocarburi către UE, un tratament egal pentru societățile europene, bazat exclusiv pe criterii economice și fără nici o interferență a factorilor politici în stabilirea prețurilor de achiziție;
52. invită Comisia să elaboreze un raport privind clauzele de destinație referitoare la alimentarea cu gaze, care împiedică de facto reexportarea gazelor pe piața internă, și invită Comisia să pună în aplicare eliminarea acestor clauze din orice contract pentru gaze naturale încheiat pe piața Uniunii Europene, având în vedere faptul că sunt interzise de legislația UE;
53. solicită intensificarea dialogului cu China, India, Brazilia și alte țări emergente și în curs de dezvoltare pentru a construi o piață energetică mondială stabilă și previzibilă, bazată pe reguli echitabile și transparente și menită, de asemenea să promoveze efortul comun de combatere a încălzirii globale și de menținere a dezvoltării durabile;
54. solicită o relație mai strânsă cu Orientul Mijlociu și Africa de Nord în sectorul energetic; subliniază importanța viitorului Parteneriat energetic UE-Africa, a cărui lansare este planificată să aibă loc la Reuniunea la nivel înalt UE-Africa din 7-8 decembrie de la Lisabona, fiind una din inițiativele principale ale strategiei comune UE-Africa; consideră că parteneriatul energetic ar trebui să contribuie la consolidarea dialogului UE-Africa privind accesul la energie și securitatea energetică, sporind investițiile în infrastructura energetică, energia regenerabilă și în eficiența energetică, amplificând utilizarea orientată

spre dezvoltare a veniturilor provenite din petrol și gaze, promovând transparența și integrând schimbările climatice în cooperarea energetică și pentru dezvoltare;

55. invită Comisia să promoveze instituirea unei concurențe echitabile la nivel internațional, acționând, în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), în favoarea unor reguli specifice cu privire la transparența pieței energetice și, în special, la măsurile care provoacă distorsiuni de ordin comercial;
56. recomandă Comisiei să evalueze, în cadrul OMC, posibilitatea negocierii unor acorduri multilaterale pentru anumite piețe energetice, precum cea a biocombustibililor, și să informeze Parlamentul European cu privire la acest aspect cât mai curând posibil;
57. invită Comisia și Consiliul să contracareze în mod activ și ferm orice tendință de creare a unor oligopoluri, ca de exemplu riscul formării unui cartel al gazelor;
58. încurajează acele state membre care fac parte din G8 și Comisia să folosească acest forum pentru a promova interesele UE în domeniul energiei, incluzând formatul G8+5, care reunește producătorii și consumatorii cheie;
59. sprijină toate măsurile menite să întărească inițiativele tehnice multilaterale, cum ar fi Parteneriatul mondial pentru reducerea arderii la faclă a gazelor reziduale, Inițiativa pentru transparență în industriile extractive, Grupul de acțiune financiară internațională, Principiile Equator elaborate de IFC și proiectul Inogate;
60. subliniază faptul că o politică externă europeană comună în domeniul energiei nu este suficientă în sine și că trebuie dezvoltată o politică europeană comună în domeniul energiei, care să cuprindă o politică europeană comună privind cercetarea și tehnologiile din acest domeniu;
61. invită Consiliul să elaboreze o strategie pentru a proteja infrastructura energetică critică din Uniunea Europeană și din imediata vecinătate a Uniunii Europene de amenințările teroriste;
62. invită Comisia să înainteze propuneri pentru o reformă a reglementărilor, bazate pe cele mai bune practici identificate în fiecare stat membru, și, în special, pentru o separare totală a proprietății între producția, transportul și distribuția de energie, o mai puternică supraveghere reglementară independentă la nivel național, o mai bună coordonare a activităților autorităților de reglementare la nivelul UE, pentru favorizarea dezvoltării energiilor noi și regenerabile, și un cadru clar pentru creșterea investițiilor în infrastructura de transmisie;
63. subliniază faptul că crearea unor rețele energetice interoperaționale printr-o bună coordonare a rețelelor transeuropene de energie va contribui la competitivitatea piețelor energiei electrice și gazelor, va consolida securitatea aprovizionării și va duce la progresul protecției mediului, cât și la consolidarea poziției UE față de țările exportatoare și de tranzit;
64. subliniază faptul că poluarea rezultată din exploatarea resurselor energetice, în special a petrolului, nu numai că provoacă daune grave și ireversibile mediului înconjurător, ci

prezintă de asemenea riscuri majore de securitate la nivel regional și global, precum în Orientul Mijlociu; solicită noi măsuri de protecție și investiții pentru o securitate și o eficiență sporite în exploatarea resurselor de energie;

65. solicită o dezbatere publică pentru a mări gradul de conștientizare a cetățenilor cu privire la politica externă europeană comună în domeniul energiei și pentru a sublinia aspectele pozitive ale unei astfel de politici prin intermediul unei campanii de informare a publicului;

o

o o

66. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

In the recent years, energy security has moved to the top of the political agenda of the European Union. This is, however, not an entirely new development, as the reflection on the need for a common political approach to energy was already at the heart of the 1952 European Coal and Steel Community Treaty and the 1957 Euratom Treaty. The global energy markets and geopolitical situation have changed considerably since. There are many reasons for energy security becoming a priority issue, but **one of the most significant** may be considered the January 2006 Russia-Ukraine gas dispute and the subsequent supply crisis that affected several Member States. This dispute was a real wake up call for the EU. From almost one day to the other we discovered that energy is not just a commodity, essential for our continued economic development and well-being but it can also be used as a political tool, instrument of political pressure. In this context, the EU's growing dependence on external energy supplies, largely from undemocratic and unstable countries, and particularly gas dependence on Russia, is worrying as it may harm the long-term economic and political interests of the Member States, as well as the overall security of the European Union. *Any difficulty, even temporary, that has the effect of reducing energy supplies from third countries will also cause serious disturbances in the economic activity of the Union.*

Moreover, the global pressure on energy resources is increasing. The rise of China and India as major global economic powers, the continued growth in US energy demand and instability in the key oil-exporting regions are dramatically affecting international energy markets. Prospects for stable production are increasingly linked to internal political issues and the regional ambitions of major suppliers. These dynamics may affect the global balance of power, as energy security has become a top factor in countries' national security and economic development.

The new policy should cover all geographic directions of energy supply in the Eastern and Southern Neighbourhood, Central Asia, Mediterranean Region and Middle East. The importance of the future EU-Africa Energy Partnership and intensification of dialogue on access to energy and energy security should also be stressed.

European response to challenges

The growing EU energy import dependence has increased the importance of energy supply security policies. Even if the EU is able to shift towards energy efficiency and renewable sources of energy within the next two decades, our dependency on oil and gas will not diminish dramatically. We can reduce this dependency but not escape it. Consequently, we will have to source beyond our borders and we will increasingly be competing for energy. That is why we have to manage this dependency through foreign policy on energy with appropriate instruments. Some major consumers (US, China) have promoted energy supply security as a priority in their foreign and security policy. Some EU Member States have already followed this approach. However, on the EU level there is today no Community competence on external energy matters and "speaking with one voice" remains an objective far away from the reality.

Nevertheless, the awareness about the strategic importance and geo-political dimensions of

energy related security matters is growing. In its paper on "An external policy to serve Europe's energy interests", addressed in 2006 to the European Council, the High Representative has raised the issue by calling for a wider reflection which should have led to an overall Action Plan. While its adoption by the Council in March 2007 has undoubtedly contributed to the consolidation of internal energy market, in the area of foreign policy on energy, the progress was far too modest based on declarations rather than concrete plan on how to proceed to a new ambitious policy.

Towards a common European Foreign Policy on Energy

The rapporteur believes that energy security must be regarded as an essential component of the overall security of the European Union. He regrets that there is still no treaty basis for it. Hereby, he welcomes that the IGC mandate for the new Reform Treaty, adopted by the European Council of June 2007 foresees new provisions on energy solidarity.

The rapporteur believes, however, that it is time to go beyond the existing frameworks and calls for a common European foreign policy on ***energy to be implemented and equipped with appropriate instruments***. This new policy should be based on solidarity and diversification and on the promotion of sustainability. It should be coherent (backed by all Union policies, the Member States and industry) and consistent with the EU's broader foreign policy objectives such as conflict prevention and the promotion of human rights. Its effectiveness will depend on the EU availability to gather its considerable collective resources and put them at the service of shared interests. This would require engaging with producer, transit and consumer countries and to intensify "energy diplomacy". ***The EU's 27 Member States need to replace their current preference for energy unilateralism with a new common policy of energy solidarity. It is only by acting collectively that Europe can hope to deal with main suppliers on even terms.*** The new policy should therefore create synergies ensuring security of supply for the European Union and enhance the EU's strength and capacity for action in foreign policy, as well as its credibility as a global actor.

It is important to underline that while individual Member States should retain the legitimate and sovereign right to choose their internal energy mix and to decide on the supply structure etc., the development of coherent and focused common foreign policy on energy would enhance the collective external energy security and increase the EU's potential to face more efficiently today's challenges.

The rapporteur is convinced that the development of such a policy would bring substantial added value according to subsidiarity principle to efforts made at national level and this is the only way to tackle efficiently the energy policy issue. He makes a number of concrete proposals to this end, supporting a gradual approach towards a common European foreign policy on energy, considering that the common European energy policy should be built on the principles such as - diversification, unity in defending the EU's interests, solidarity in crisis situations, and strengthened cooperation with major producer, transit and consumer countries.

He proposes a series of innovative ideas which should help to carry out this ambitious project:

- The creation of a post of a "double hatted" High Official **on** Foreign Energy Policy, who would be responsible for coordinating all policies related to all external aspects of

energy security (e.g. energy, environment, trade, transport, competition). Building synergies in a coherent way would certainly strengthen the EU's ability to protect its energy security interests. This institutional "nouveau" constitutes an important tool. We should remember Jean Monnet's saying that "nothing functions without institutional anchor".

- Appeal on the Commission to set up by the end of 2007 a precise "road- map" leading to the formation of a common foreign policy on energy, indicating short, medium and long term objectives, targets and steps with specific time-frame for implementing them. The rapporteur considers that this is necessary to engage the internal dynamic and move from declarations to action. In this regard, he ***calls on the Commission to submit to the European Parliament an annual Progress report concerning the implementation of the main objectives of the new policy, including the assessment of the observance by the third countries of the rules governing the EU internal market, such as transparency, principle of reciprocity, compliance with the EU competition law. The rapporteur insists in the close monitoring by the EP of progress in the development of the new policy.***
- Need to develop a broad form of energy diplomacy, which must not be focused only on the EU's own security of supply. Energy security should constitute one of the cornerstones of the Neighbourhood Policy. Close cooperation in the energy field and the possibility of sharing energy reserves constitute one of the most effective and indispensable confidence-building measures.
- Inclusion of concrete provisions in the Treaties, covering security of supply, transit and investment, as already indicated in the negotiating mandate for the new Reform Treaty. ***In fact, the rapporteur's desire would be to equip the EU with institutional competence to negotiate the overall political energy security framework with producer and transit countries.***
- Consultation among Member States and the Commission on strategic decisions concerning major bilateral agreements with third countries, proposing that where bilateral agreements have been reached, which run contrary to the interest of the EU as whole or other Member States, the Commission and the Member States should work together to neutralise any negative effects of such agreements. This is a practical reflection of the principle of solidarity and ***refers to decisions which have been already taken like the construction of Baltic pipeline.*** Building-up of energy crisis infrastructure, especially for gas, which could be used to assist the Member States in need, should also be given special attention.
- Inclusion of so called "energy security clause" in all agreements with producer and transit countries, which lay down a code of conduct and explicitly outline measures to be taken in the event of disruption of supply by one of the partners.
- Prioritization of all diversification projects creating new transport corridors, such as Central Asia-South Caucasus-Europe corridor, in particular the construction of the Nabucco pipeline, the interconnection of electricity grids and the completion of the

Euro-Mediterranean electricity and gas infrastructure rings and Odessa-Gdansk project. *All instruments ranging from political dialogues and Community policies such as trade, development, competition, research and environment through to financial grants and loans, including those of the EIB, EBR, should be used in a coherent manner to speed up the completion of these infrastructure projects.*

Furthermore, the rapporteur :

- Supports all steps aimed at promoting transparency, rule of law and improved governance in the energy sector through energy partnerships with third countries, with the objective of creating mutually beneficial, open, transparent, non-discriminatory, stable, legal conditions for energy investment in trade, to be based on the principle of reciprocity. In this connection, the rapporteur encourages the Commission to take appropriate steps to prevent uncontrolled investment of state-owned foreign companies in the EU's energy sector, in particular the gas and electricity transmission networks.
- Insists on the application of the Energy Charter Treaty, including the Transit Protocol by the EU's major energy partners, *recalling* that Russia is already bound by that Treaty, which should be the cornerstone of a common European foreign policy on energy. The report appeals on Russia to ratify the Charter, while recognising that the EU should also negotiate a formal framework document in the context of the new PCA negotiations, in order to clarify the obligations contained in Treaty, particularly in the Transit Protocol. Furthermore, it says that the ratification by Russia of the above would positively influence the EU's support for Russian accession to the WTO.

The rapporteur is fully aware that there is still a long and difficult way towards establishing a new common EU foreign policy on energy and, as it usually occurs with new ideas, there might be some resistance and fears to confer more responsibility to the Commission in this strategically important area. However, common threats to secure energy supplies necessitate a common response and this is the only efficient way to satisfy long term interests of the Union as a whole and its Member States. This would also serve as a new impetus to greater European integration. The reality of present challenges calls for an ambitious and courageous approach.

Today's European Union was built on concrete achievements, with the vision and instruments to serve it. The objective of this report is to let it happen once again!

3.7.2007

AVIZ AL COMISIEI PENTRU INDUSTRIE, CERCETARE ȘI ENERGIE

destinat Comisiei pentru afaceri externe

Spre o politică externă europeană comună în domeniul energiei
(2007/2000(INI))

Raportoare pentru aviz (*): Lena Ek

(*) Cooperare consolidată între comisii – articolul 47 din Regulamentul de procedură

SUGESTII

Comisia pentru industrie, cercetare și energie recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. reamintește că politica energetică externă a UE este strâns legată de politica sa energetică internă și subliniază necesitatea elaborării unei politici energetice comune privind atât reglementarea pieței interne, cât și aspectele externe, care să țină seama de interesele politice și economice ale tuturor statelor membre; constată, de asemenea, că o politică externă și de securitate comună constituie o premisă pentru ca Europa să poată avea credibilitatea necesară în intenția de a-și apăra interesele energetice pe scena mondială;
2. invită statele membre să includă principiile unei politici energetice comune în Tratatul CE cu ocazia următoarei conferințe interguvernamentale, astfel încât să se creeze o bază solidă pentru o acțiune comună în domeniul energetic orientată către țările terțe;
3. subliniază că realizarea unei rețele energetice europene bine coordonate și înființarea unei piețe interne a energiei cu adevărat competitive vor întări poziția UE în raport cu furnizorii externi;
4. invită așadar Comisia să înainteze propuneri pentru o reformă a reglementărilor, bazate pe cele mai bune practici identificate în fiecare stat membru, și, în special, pentru o separare

totală a proprietății între producția, transportul și distribuția de energie, o mai puternică supraveghere reglementară independentă la nivel național, o mai bună coordonare a activităților autorităților de reglementare la nivelul UE, pentru favorizarea dezvoltării energiilor noi și regenerabile, și un cadru clar pentru creșterea investițiilor în infrastructura de transmisie; solicită, de asemenea, crearea unui plan previzional multianual al investițiilor prioritare la nivelul UE în materie de infrastructuri (terminale metaniere, gazoducte, linii de înaltă tensiune, instalații de producție descentralizată a energiei electrice etc.), în scopul definirii priorităților de finanțare pentru instrumentele comunitare (Banca Europeană de Investiții, Fonduri structurale);

5. subliniază importanța adoptării unei abordări unitare în raport cu țările terțe pentru a asigura transmiterea unui mesaj uniform în cadrul discuțiilor purtate la nivelul UE, al statelor membre și al sectoarelor industriale;
6. solicită o strategie comună pentru a garanta siguranța aprovizionării și rutele de tranzit, asigurând solidaritatea în interiorul UE; solicită, în acest context, mecanisme de solidaritate și standarde tehnice mai bine definite pentru a asigura acordarea rapidă de asistență statelor membre confruntate cu dificultăți în alimentarea cu energie; solicită, de asemenea, instituirea unui mecanism integrat al UE pentru situații de urgență, menit să consolideze siguranța aprovizionării cu petrol și gaze;
7. subliniază necesitatea de a promova cooperarea internațională cu centrele de cercetare din țări terțe în vederea dezvoltării energiilor regenerabile, cum ar fi cea eoliană sau cea solară, a eficienței energetice, a clădirilor pasive și a orașelor durabile, a tehnologiilor nepoluante pe bază de cărbune și a biocombustibililor, fără impact negativ asupra mediului înconjurător, în țările mai puțin dezvoltate și în parteneriat cu țările cu un ritm susținut de dezvoltare; consideră că know-how-ul UE cu privire la energiile regenerabile și eficiența energetică ar trebui transferat către aceste țări;
8. îndeamnă Comisia să ia în considerare extinderea și la alte țări terțe a Comunității Energiei dintre UE și țările din sud-estul Europei, precum și crearea de noi piețe energetice regionale cu țările învecinate, după modelul comunității energetice din sud-estul Europei, cum ar fi o comunitate energetică euro-mediteraneană, în vederea garantării siguranței aprovizionării; solicită consolidarea cooperării energetice cu alte țări, cum ar fi Statele Unite ale Americii, mai ales în ceea ce privește tehnologiile de creștere a eficienței energetice și promovarea cogenerării căldurii și electricității din surse de energie regenerabile, precum și a producției și utilizării durabile a biomasei; atrage atenția asupra faptului că parteneriatul energetic dintre Federația Rusă și UE se poate baza doar pe principiile nediscriminării și tratamentului echitabil, respectiv pe condiții egale ale pieței; solicită Uniunii Europene să considere că accesul la sursele de energie durabilă din Africa și țările în curs de dezvoltare din alte regiuni, precum și utilizarea inteligentă a acestora, constituie priorități ale politicilor sale de cooperare;
9. consideră potențiala dependență de importurile de biocombustibili la fel de îngrijorătoare precum dependența de aprovizionarea externă cu petrol și gaze; invită Comisia să elaboreze, împreună cu partenerii UE, un sistem de certificare global care să poată asigura durabilitatea producției și a utilizării biocombustibililor care nu reprezintă o amenințare pentru biodiversitate, precum și o serie de standarde pentru fazele de cultivare și

prelucrare, precum și pentru echilibrul general al ciclului de viață al gazelor cu efect de seră;

10. sugerează că acordurile de cooperare și de parteneriat cu regiunile producătoare de petrol și gaze trebuie utilizate pentru a asigura, în țările furnizoare, transparența, reciprocitatea și accesul la piață, pentru a promova investițiile în infrastructura de exploatare și de transport și a asigura aprovizionarea pe termen lung;
11. solicită ca orice viitor acord privind cooperarea în domeniul energetic dintre UE și Federația Rusă să includă o dispoziție referitoare la accesul reciproc la infrastructuri și să abordeze aspectul defecțiunilor de ordin tehnic din țări terțe care afectează aprovizionarea transfrontalieră a statelor membre; subliniază faptul că ratificarea, de către Federația Rusă, a Protocolului de Tranzit, precum și aplicarea sa constituie, alături de Tratatul privind Carta Europeană a Energiei, mijloace de garantare a viitoarelor investiții în infrastructura energetică a Federației Ruse și de garantare a aprovizionării, pe viitor, cu gaze, în cantitate suficientă, a UE;
12. reamintește angajamentul Federației Ruse de a aplica Tratatul privind Carta Europeană a Energiei, la care Federația Rusă este semnatară cu titlu provizoriu, în conformitate cu articolul 45 alineatul (1); îndeamnă Comisia și Consiliul să solicite Federației Ruse să acționeze în conformitate cu angajamentele pe care și le-a asumat în domeniul energetic;
13. speră că Federația Rusă este pregătită pentru o discuție deschisă și detaliată în vederea stabilirii unei relații echitabile și reciproc acceptabile cu UE în domeniul energetic;
14. recunoaște că dependența UE de importurile de energie are efecte considerabile asupra independenței procesului său decizional în alte domenii de acțiune; subliniază, prin urmare, faptul că trebuie luate măsuri ferme pentru încurajarea dezvoltării și a utilizării surselor de energie autohtone, cu emisii scăzute de carbon; reamintește că ar trebui evitată în special dependența unilaterală;
15. consideră inacceptabilă utilizarea aprovizionării cu energie ca instrument motivat politic; invită Consiliul și Comisia să reacționeze la aceste acțiuni printr-o poziție comună și să demonstreze sprijinul lor și solidaritatea cu statele membre în cauză;
16. recunoaște dependența UE de sursele tradiționale de energie, cum ar fi petrolul și gazele; regretă importanța deținută de petrol în economia UE și solicită reducerea dependenței de importurile de petrol; subliniază faptul că ameliorarea securității energetice a UE și reducerea vulnerabilității sale față de întreruperile în furnizare impun diversificarea surselor de furnizare a petrolului în sensul includerii mai multor țări și rute; solicită creșterea utilizării de combustibili alternativi și măsuri pentru economisirea energiei, precum și realizarea de cercetări în aceste domenii (în sectorul construcțiilor, al transporturilor și al transformării energiei);
17. recunoaște importanța crescândă a gazului și necesitatea diversificării surselor și a rutelor de aprovizionare, inclusiv prin dezvoltarea, de exemplu, a terminalelor de gaze naturale lichefiate și a instalațiilor de depozitare a acestora, ca și prin construirea de noi conducte și salută punctul cuprins în concluziile Președinției Consiliului European de la Bruxelles (8-9 martie 2007) care subliniază importanța deosebită a gazoductului Nabucco în

contextul proiectelor de interes european;

18. este deosebit de preocupat de evoluțiile recente care ar putea reduce capacitatea UE de a-și diversifica rețeaua de furnizori de gaze și rutele de tranzit, și anume presupusa inițiativă de a înființa un cartel internațional al gazelor; invită Comisia și statele membre să urmărească politici active la cel mai înalt nivel politic pentru a permite UE o diversificare a surselor sale de gaze naturale;
19. invită statele membre și Comisia să analizeze cu deosebită atenție aspectele de mediu înainte de a aproba noi investiții importante în infrastructură; în particular, le îndeamnă să ia în considerare amenințarea pe care o reprezintă proiectata conductă nord-europeană „Nord Stream” pentru ecosisteme și viața umană, din cauza existenței acumulărilor de deșeuri de arme și muniții pe fundul Mării Baltice, de-a lungul rutei planificate a conductei;
20. consideră că este vital pentru UE să se situeze în continuare în fruntea luptei mondiale împotriva schimbărilor climatice și să facă tot ce îi stă în putință pentru atingerea obiectivelor stabilite prin Protocolul de la Kyoto, reamintind concluziile raportului Stern cu privire la oportunitățile economice legate de respectarea criteriilor de la Kyoto și de riscurile la care sunt supuse economiile în curs de dezvoltare; consideră că este necesar să se includă, în toate relațiile externe, eforturile UE de a dezvolta sursele de energie curată și regenerabilă și tehnologiile de economisire a energiei și de creștere a eficienței energetice.

PROCEDURĂ

Titlu	Spre o politică externă europeană comună în domeniul energiei		
Numărul procedurii	2007/2000(INI)		
Comisia competentă în fond	AFET		
Aviz emis de către Data anunțului în plen	ITRE	18.1.2007	
Cooperare consolidată - data anunțului în plen	18.1.2007		
Raportoare pentru aviz Data numirii	Lena Ek	27.2.2007	
Raportorul pentru aviz substituit	Jacek Saryusz-Wolski		
Examinare în comisie	11.4.2007	3.5.2007	25.6.2007
Data adoptării	26.6.2007		
Rezultatul votului final	+: 36	-: 1	
	0: 0		
Membri titulari prezenți la votul final	Šarūnas Birutis, Jan Březina, Philippe Busquin, Jerzy Buzek, Jorgo Chatzimarkakis, Giles Chichester, Silvia Ciornei, Vera Pilar del Castillo, Den Dover, Lena Ek, Nicole Fontaine, Adam Gierek, Norbert Glante, Umberto Guidoni, András Gyürk, Rebecca Harms, Romana Jordan Cizelj, Werner Langen, Romano Maria La Russa, Pia Elda Locatelli, Teresa Riera Madurell, Eugenijus Maldeikis, Angelika Niebler, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Andres Tarand, Britta Thomsen, Radu Țirle, Catherine Trautmann, Alejo Vidal-Quadras, Dominique Vlasto		
Membri supleanți prezenți la votul final	Alexander Alvaro, Christian Ehler, John Purvis, Hannes Swoboda, Silvia-Adriana Țicău		
Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final			
Observații (date disponibile într-o singură limbă)			

3.5.2007

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE

destinat Comisiei pentru afaceri externe

referitor la o politică europeană externă comună în materie de energie
(2007/2000(INI))

Raportor pentru aviz: Anders Wijkman

SUGESTII

Comisia pentru dezvoltare recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. salută comunicarea Comisiei adresată Consiliului European intitulată „Relații externe în domeniul energetic – de la principii la acțiune”, care include agenda privind schimbările climatice și agenda privind securitatea energetică, precum și politici de dezvoltare și energetice; subliniază faptul că, la elaborarea și punerea în aplicare a politicii sale energetice, Uniunea Europeană trebuie să respecte principiile care stau la baza politicii sale de cooperare pentru dezvoltare; regretă că au fost alocate resurse financiare insuficiente pentru a răspunde provocărilor din domeniile energetic și al dezvoltării;
2. subliniază că procesul de cooperare al UE cu țările în curs de dezvoltare în domeniul aprovizionării cu energie trebuie să integreze aspectul durabilității; consideră că unul dintre obiective ar trebui să fie acela de a garanta că țările în curs de dezvoltare au capacitatea de a ține seama de considerente legate de climă în procesul decizional la nivel național, că dispun de piețe ale energiei care funcționează corect, că pot lua parte la activitățile instituțiilor internaționale și că au capacitatea de a dezvolta politici pentru energia durabilă acordând prioritate atât eficienței, cât și energiilor regenerabile;
3. subliniază că energia reprezintă o cheltuiune complexă, cu un mare potențial de dezvoltare, deoarece accesul la servicii energetice la un preț acceptabil este crucial pentru satisfacerea nevoilor de bază, pentru a permite utilizarea unor instrumente care rentabilizează munca și pentru a crea oportunități de a genera venit;
4. subliniază că dezvoltarea economică nu trebuie să însemne duplicarea practicilor poluatoare ale țărilor industrializate; solicită crearea unor capacități suplimentare de a genera energie durabilă, precum și cooperare în domeniul tehnologic; subliniază

potențialele beneficii pe care accesul la tehnologiile create deja sau care sunt în prezent dezvoltate de Uniunea Europeană și la programele acesteia în domenii precum producerea energiei și gestionarea cererii le conferă țărilor în curs de dezvoltare; solicită instituirea unor parteneriate energetice finanțate adecvat cu țări cum ar fi China și India, unde creșterea rapidă a emisiilor de gaze cu efecte de seră amenință grav stabilitatea pentru stabilitatea climatică, și deci pentru dezvoltare; consideră că aceste parteneriate ar trebui să vizeze realizarea dezvoltării durabile și nu ar trebui nici să înlocuiască cooperarea pentru dezvoltare, nici să determine diminuarea obiectivelor de asistență la care s-a angajat UE;

5. subliniază că, în multe dintre țările în curs de dezvoltare, condițiile preliminare pentru tehnologiile regenerabile sunt excelente, constituind o metodă eficientă pentru contracararea creșterii rapide a prețului petrolului; sugerează că sprijinirea producerii de energie regenerabilă în țările partenere, pe baza unor criterii de durabilitate stricte, ar trebui să fie principala prioritate pentru instituțiile financiare multilaterale;
6. salută parteneriatul energetic UE-Africa; subliniază că scopul principal ar trebui să fie mai degrabă furnizarea de energie la un cost acceptabil în vederea reducerii sărăciei, pe baza eficienței și a unor surse de energie regenerabile, decât asigurarea aprovizionării cu energie a Europei;
7. subliniază vulnerabilitatea crescută a populațiilor din multe țări cu venit redus la dezastrele cauzate de fenomene meteorologice, ca o consecință a schimbărilor climatice; exprimă o preocupare aparte cu privire la amenințările serioase la adresa dezvoltării și realizării Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului din cauza creșterii preconizate a frecvenței furtunilor și inundațiilor puternice, a lipsei tot mai mari de apă dulce, precum și a creșterii nivelului mării; solicită urgent integrarea aspectelor de prevenire și reducere a riscului dezastrilor în cadrul strategiilor de reducere a sărăciei;
8. solicită Comisiei să promoveze consolidarea aspectelor legate de energie ale activităților organizațiilor multilaterale în domeniul comerțului, finanțelor și dezvoltării și, în special, ale Organizației Mondiale a Comerțului, ale Băncii Mondiale și ale Cadrului său de investiții pentru energie curată și dezvoltare durabilă, ale Corporației Financiare Internaționale și ale Convenției Cadru a ONU pentru schimbările climatice și să acorde un sprijin sporit inițiativelor tehnice multilaterale, cum sunt Parteneriatul pentru reducerea arderii de gaze la nivel mondial, Inițiativa pentru transparență în industria extractivă, Grupul de lucru pentru acțiune financiară, Principiile Equator ale CFI și Inogate;
9. subliniază că o situație energetică și climatică precară poate declanșa crize și conflicte internaționale, cu consecințe catastrofale pentru democrație, drepturile omului și dezvoltare, exemplificate prin conflictul din Darfur; prin urmare, solicită comunității internaționale să recunoască în mai mare măsură dimensiunea de securitate a problemei energetice și climatice, împreună cu preocupările economice, de mediu și de dezvoltare generate de aceasta;
10. ia act de rolul de prim rang al Uniunii Europene în cadrul asistenței pentru dezvoltare, subliniază că politicile de dezvoltare și programele de cooperare ar trebui să se bazeze pe relații de parteneriat cu țările în curs de dezvoltare; politicile și acțiunile donatorilor ar trebui să furnizeze stimulente pentru o relație benefică reciproc cu țările primitoare și ar

trebui să țină seama de legătura strânsă dintre politica în domeniul energiei și politicile din alte sectoare, cum sunt agricultura, comerțul, mediul, demografia, sănătatea și educația;

11. subliniază situația inacceptabilă în multe state producătoare de petrol și gaze în ceea ce privește lipsa de transparență asupra modului de utilizare a resurselor de petrol și gaze și lipsa de beneficii pentru dezvoltare ale acestei abundențe de resurse energetice; solicită, prin urmare, inițiative îndrăznețe din partea UE pentru a deplasa buna guvernare în centrul securității energetice; solicită transparență în gestionarea industriilor extractive, cum este producția de petrol, atât din partea guvernelor, cât și a companiilor și solicită ca divulgarea completă a modului de utilizare a veniturilor din petrol și gaze să constituie o condiție prealabilă pentru importul acestor resurse în UE; în plus, solicită sancțiuni inteligente împotriva practicilor corupte din statele producătoare de petrol și gaze;
12. solicită statelor membre să își asume responsabilitatea în domeniul energiei durabile ca parte a strategiei europene comune în domeniul energiei, în relațiile lor cu țările în curs de dezvoltare.

PROCEDURĂ

Titlu	„Spre o politică externă europeană comună în domeniul energiei”	
Numărul procedurii	2007/2000(INI)	
Comisia competentă în fond	AFET	
Aviz emis de către Data anunțului în plen	DEVE 18.1.2007	
Cooperare consolidată - data anunțului în plen		
Raportor pentru aviz : Data numirii	Anders Wijkman 30.1.2007	
Raportorul pentru aviz substituit		
Examinare în comisie	2.5.2007	10.4.2007
Data adoptării	3.5.2007	
Rezultatul votului final	+ : 23 - : 0 0 : 0	
Membri titulari prezenți la votul final	Margrietus van den Berg, Josep Borrell Fontelles, Danutė Budreikaitė, Thierry Cornillet, Ryszard Czarnecki, Emanuel Jardim Fernandes, Filip Kaczmarek, Maria Martens, Miguel Portas, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Frithjof Schmidt, Feleknas Uca, Anna Záborská, Jan Zahradil	
Membri supleanți prezenți la votul final	Milan Gaľa, Ana Maria Gomes, Alain Hutchinson, Manolis Mavrommatis, Ralf Walter, Anders Wijkman, Gabriele Zimmer	
Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final	Michael Gahler	
Observații (date disponibile într-o singură limbă)	...	

2.3.2007

AVIZ AL COMISIEI PENTRU COMERȚ INTERNAȚIONAL

destinat Comisiei pentru afaceri externe

referitor la o politică europeană externă comună în materie de energie
(2007/2000(INI))

Raportor pentru aviz: Jean-Pierre Audy

SUGESTII

Comisia pentru comerț internațional recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază rolul important pe care îl joacă sistemul comercial internațional și acordurile comerciale în instituirea unui cadru de reglementare stabil, susceptibil de a crea un mediu propice identificării de soluții noi și inovatoare în materie de energie, îndeosebi regenerabilă și durabilă;
2. încurajează operațiunile de investiții reciproce, deschiderea mutuală a piețelor, respectarea regulilor concurenței și viziunile strategice în materie de contracte pe termen lung;
3. susține principiul extinderii comunității energetice în vederea creării unei comunități paneuropene a energiei, care să funcționeze în condițiile unor reguli transparente ale economiei de piață;
4. invită Comisia să promoveze instituirea unei concurențe echitabile la nivel internațional, acționând, în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), în favoarea unor reguli specifice cu privire la transparența pieței energetice și, în special, la măsurile care provoacă distorsiuni de ordin comercial;
5. recomandă Comisiei să evalueze, în cadrul OMC, posibilitatea negocierii unor acorduri multilaterale pentru anumite piețe energetice, precum cea a biocombustibililor, și să informeze Parlamentul European cu privire la acest aspect cât mai curând posibil;
6. consideră necesară introducerea unui capitol privind energia în toate noile acorduri comerciale care vor fi negociate de UE;
7. invită Comisia să organizeze o serie de reuniuni la nivel înalt, la care să participe

principalele țări importatoare și furnizoare ale Uniunii Europene, de petrol și gaze, într-o primă etapă;

8. datorită creșterii prețului energiei, se așteaptă la o creștere a cererii la nivel mondial în materie de cercetare științifică pe teme energetice; consideră că producătorii europeni, în special, sunt capabili să satisfacă această cerință, având în vedere progresul lor tehnologic; invită, prin urmare, Comisia să pună în practică, împreună cu producătorii și statele membre, o serie de măsuri în sprijinul cercetării științifice în domeniul energetic și, mai ales, al cercetării axate pe folosirea pe scară mai largă a surselor regenerabile și a hidrogenului, precum și al proiectului ITER (Reactorul termonuclear experimental internațional), care reunește, pe lângă Uniunea Europeană, Statele Unite, Japonia, Rusia, China, India și Coreea;
9. subliniază faptul că prioritatea absolută a politicii energetice externe a UE trebuie să fie o mai mică dependență de combustibilii fosili provenind de la câțiva furnizori importanți și, de asemenea, că este necesar să se elaboreze o strategie pe termen lung, în scopul diversificării surselor de energie ale UE;
10. consideră că un sistem global de limitare și de schimb al permiselor de emisie de CO₂, în conformitate cu Protocolul de la Kyoto, ar contribui la diminuarea cererii din ce în ce mai mari de energie la nivel mondial; subliniază faptul că un astfel de sistem ar trebui să se bazeze pe principiul de „reducere și convergență”, aprobat de către ONU, conform căruia toate țările trebuie să conveargă, cu timpul, spre același procent de emisii pe cap de locuitor la nivel global; în plus, consideră, de asemenea, că reducerea emisiilor de la nave maritime și aeronave va contribui la îndeplinirea obiectivului menționat mai sus;
11. invită Comisia să acorde, în cadrul politicii sale comerciale, mai multă atenție legăturilor dintre politica energetică și climă;
12. subliniază necesitatea de a menține și promova utilizarea tuturor resurselor curate, disponibile la scară locală, îndeosebi prin transformarea unei părți din producția agricolă europeană, astfel încât să se favorizeze utilizarea biomasei durabile și dezvoltarea biocarburanților de a doua generație, pentru a contribui la diminuarea dependenței de importuri, precum și prin extinderea centralelor hidroelectrice, și salută propunerea recentă a Comisiei pentru stabilirea unui obiectiv minim obligatoriu, în funcție de care biocarburanții ar trebui să reprezinte, până în 2020, 10% din combustibilii auto;
13. subliniază că este important ca Uniunea Europeană să persevereze în eforturile sale de a adresa un mesaj unitar, la nivel internațional, care să pună în valoare obiectivele sale privind politica în domeniul energiei.

PROCEDURĂ

Titlu	Spre o politică europeană externă comună în materie de energie	
Numărul procedurii	2007/2000(INI)	
Comisia competentă în fond	AFET	
Aviz emis de către Data anunțului în plen	INTA 18.1.2007	
Raportor pentru aviz: Data numirii	Jean-Pierre Audy 18.12.2006	
Examinare în comisie	23.1.2007	27.2.2007
Data adoptării	27.2.2007	
Rezultatul votului final	+ : 18 - : 1 0 : 2	
Membri titulari prezenți la votul final	François Castex, Christofer Fjellner, Béla Glattfelder, Ignasi Guardans Cambó, Eduard Raul Hellvig, Jacky Henin, Sajjad Karim, Ģirts Valdis Kristovskis, Marusya Ivanova Lyubcheva, Albert Jan Maat, Vural Öger, Georgios Papastamkos, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Zbigniew Zaleski	
Membri supleanți prezenți la votul final	Jean-Pierre Audy, Panagiotis Beglitis, Elisa Ferreira, Jens Holm, Javier Moreno Sánchez, Carl Schlyter	

11.6.2007

AVIZ AL COMISIEI PENTRU MEDIU, SĂNĂTATE PUBLICĂ ȘI SIGURANȚĂ ALIMENTARĂ

destinat Comisiei pentru afaceri externe

Spre o politică europeană externă comună privind energia
(2007/2000(INI))

Raportor pentru aviz: Umberto Guidoni

SUGESTII

Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. salută concluziile Președinției Consiliului European de la Bruxelles din 8-9 martie 2007, care precizează că „provocările legate de schimbările climatice trebuie abordate în mod eficient și fără întârziere”; consideră, așadar, necesară definirea unui cadru de acțiune;
2. recunoaște importanța potențialelor riscuri la adresa securității internaționale legate de schimbările climatice cauzate, printre altele, de insuficiența acută a resurselor de apă potabilă, de migrarea în masă și de dezechilibrele dintre regiunile care au cel mai mult de suferit de pe urma efectelor schimbărilor climatice și cele care poartă cea mai mare parte a răspunderii pentru emisiile nocive; salută primele discuții purtate în cadrul Consiliului de Securitate al ONU privind amenințările la adresa securității mondiale legate de schimbările climatice;
3. reiterează apelul privind lupta împotriva schimbărilor climatice, care nu trebuie să rămână doar o problemă care îi privește exclusiv pe diplomații specializați în acest domeniu și pe militanții ecologiști, ci merită să fie inclusă în politica externă, comercială, și în cadrul altor domenii de interes politic și să ocupe un rol central în cadrul activității Uniunii Europene și a statelor membre;
4. invită UE să-și adapteze măsurile și resursele financiare în funcție de provocările cărora trebuie să le răspundă politicile din domeniul energiei și mediului;
5. salută planurile de înființare a unei rețele de corespondenți în domeniul energetic, care să

ajute Uniunea Europeană să reacționeze cu rapiditate în eventualitatea unei crize care amenință securitatea energetică; subliniază importanța furnizării din timp a unor sisteme de avertizare rapidă în cazul amenințărilor la adresa mediului înconjurător;

6. producția și consumul de energie reprezentând principalele surse de emisii de gaze cu efect de seră, subliniază necesitatea unei abordări integrate a mediului și energiei în vederea realizării obiectivelor unei politici energetice durabile la nivel european, și anume:
 - îndeplinirea obiectivelor de mediu și combaterea schimbărilor climatice, după cum au fost evidențiate de Parlamentul European în rezoluția sa din 14 februarie 20071;
 - sporirea siguranței furnizării energiei electrice și stoparea creșterii prețurilor energiei electrice;
 - promovarea cooperării dintre economia europeană și economiile țărilor vecine, astfel cum se prevede, printre altele, în Tratatul de instituire a Comunității Energetice, având în vedere faptul că, în prezent, nu există o veritabilă concurență loială pe piața energetică europeană;
7. reamintește importanța unei abordări integrate, care reprezintă un element esențial pentru a asigura atât coordonarea aspectelor interne cu cele externe ale politicii energetice, cât și coordonarea politicii energetice cu alte politici înrudite; subliniază că dependența UE față de importurile de energie are consecințe importante asupra independenței sale decizionale în cadrul altor domenii politice; subliniază, în consecință, necesitatea unor măsuri energetice de susținere a dezvoltării și utilizării de surse de energie interne;
8. invită UE să-și consolideze credibilitatea printr-o politică externă comună care să cuprindă și problemele energetice;
9. reamintește necesitatea realizării unei piețe interne a gazelor naturale și a energiei electrice mai bine interconectate și integrate, necesară unei politici externe comune și eficiente în domeniul energiei la nivelul Uniunii Europene; subliniază importanța existenței „unei singure voci ” în negocierile cu țări terțe, pentru a garanta transmiterea unui mesaj coerent în cadrul dezbaterilor la nivelul Uniunii Europene, al statelor membre sau la nivel industrial;
10. solicită o mai mare deschidere și inițierea unor consultări mai largi pentru a garanta luare în considerare a preocupărilor legate de mediu și de siguranță înainte de începerea construcției de noi conducte de gaz și petrol, inclusiv a conductei submarine din Marea Baltică;
11. solicită UE să se asigure că instalarea, în Marea Baltică, a unei conducte între Rusia și Germania nu se va face fără realizarea, încă de la început, a unor studii de mediu aprofundate (privind, de exemplu, armele și munițiile care se găsesc încă pe fundul mării), care să elimine orice risc la adresa siguranței mediului; consideră că, în cazul în care acest proiect va fi concretizat, trebuie respectate standardele de mediu existente;

1 *Texte Adoptate*, P6_TA(2007)0038.

12. deoarece această politică s-a dovedit cea mai eficientă, invită statele membre să promoveze creșterea substanțială a eficienței energetice prin acțiuni concrete, precum eliminarea TVA-ului pentru măsurile performante de eficientizare precum izolarea, prevenirea risipei de energie și dezvoltarea de surse de energie regenerabilă și cu emisii reduse;
13. consideră că, prin intermediul unor sisteme naționale de taxare/impozitare echilibrate, se poate obține o eficiență energetică sporită în statele membre, iar consumul nejustificat de energie poate fi prevenit;
14. subliniază importanța prevenirii supraconsumului de energie și, prin urmare, recomandă statelor membre să promoveze transportul public în comun, să dezvolte infrastructura transporturilor în comun, să dezvolte și să modernizeze, totodată, sistemele de încălzire centralizată; subliniază că, în cazul unei crize energetice, trecerea la o altă sursă de energie s-ar efectua mai ușor în cadrul unui sistem de încălzire centralizată;
15. consideră că este imperativ, în contextul acordării de stimulente pentru utilizarea biocombustibililor și a biomasei în cadrul Uniunii Europene, ca Uniunea să se asigure că aceste măsuri nu aduc atingere siguranței alimentare la nivel mondial, nu agravează amenințarea ce planează asupra pădurilor naturale, nu conduc la extinderea monoculturilor sau a plantațiilor de specii exotice și nu accentuează schimbările climatice prin defrișarea pădurilor tropicale;
16. invită Uniunea Europeană să inițieze o serie de acțiuni internaționale comune vizând reducerea creșterii din ce în ce mai greu de satisfăcut a cererii de energie și să realizeze tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon; aceste acțiuni vor contribui la îndeplinirea următoarelor obiective:
 - stabilirea unor limite numerice deosebit de ambițioase în fiecare sector în care pot fi aplicate măsuri de eficientizare energetică, pot fi utilizate surse de energie regenerabile și biocombustibil, care ar permite UE să se situeze în avangarda luptei împotriva schimbărilor climatice și să devină lider mondial în dezvoltarea tehnologiilor energetice de vârf care nu dăunează mediului;
 - susținerea dezvoltării și utilizării energiilor regenerabile (eoliene, solare, biomasa, hidrologice, geotermale) în UE și în state terțe, incluzând, în cadrul politicii de dezvoltare a Uniunii, un număr sporit de programe de producere de energie curată și eficientă, fapt care ar garanta un transfer echitabil de tehnologii și ar asigura Uniunii Europene un loc de frunte în ceea ce privește dezvoltarea piețelor internaționale, fără a ignora faptul că, în cadrul dezvoltării și utilizării energiilor regenerabile respective, este necesară o perioadă de pregătire până când sursele de energie respective vor deveni profitabile;
17. invită UE să deschidă un dialog cu Statele Unite și cu țările asiatice pe tema unei creșteri semnificative a eficienței energetice și să exercite o mai mare influență asupra țărilor din estul și centrul Asiei;
18. solicită Uniunii Europene să poarte un dialog special cu țările în curs de dezvoltare privind aspectele legate de energie și să utilizeze instrumentele comunitare (precum recent adoptatul Fond mondial pentru eficiența energetică și energia regenerabilă) pentru

identificarea unor resurse financiare suplimentare destinate sprijinirii dezvoltării energiilor regenerabile descentralizate, sporirii accesibilității și durabilității energiei în țările respective, precum și a infrastructurilor energetice de interes comun, promovând, totodată, utilizarea de tehnologii energetice eficiente cu emisii reduse de dioxid de carbon;

19. solicită Uniunii Europene ca, pe lângă acordarea de ajutor financiar țărilor în curs de dezvoltare, să asigure o mai bună diseminare a tehnologiilor europene la nivel internațional și să intre în dialog cu acele țări pentru care Uniunea ar trebui să reprezinte un model iar utilizarea de infrastructuri energetice comune ar trebui considerată un obiectiv pe termen lung;
20. recomandă Uniunii Europene să analizeze noi tipuri de parteneriate energetice cu țările care au un potențial ridicat în ceea ce privește producerea de hidrogen regenerabil sau de electricitate și/sau exporturile de energie solară concentrată, printre altele;
21. subliniază că dependența din ce în ce mai mare a Uniunii Europene de importurile de energie ar putea conduce, în viitor, la evoluții politice problematice; observă cu îngrijorare cum criticile cu privire la situația drepturilor omului din țările exportatoare de gaze și petrol nu sunt exprimate de multe ori pe cât de clar ar trebui, din cauza temerilor că aprovizionarea ar putea fi restricționată;
22. subliniază că principiul dezvoltării unor tehnologii ecologice și eficiente din punct de vedere energetic ar trebui inclus într-un nou acord între UE și Rusia; subliniază importanța consolidării cooperării de mediu dintre Uniunea Europeană și Rusia în cadrul dimensiunii nordice;
23. consideră că înființarea unei autorități europene de reglementare va avea o contribuție importantă în stabilirea unei politici energetice externe la nivel european;
24. subliniază că, în pofida importanței asigurării aprovizionării cu energie, în special prin intermediul măsurilor de politică externă, obiectivele fundamentale ale politicii externe la nivelul Uniunii Europene și al statelor membre, precum apărarea drepturilor omului, promovarea democrației și a statului de drept, menținerea parteneriatului transatlantic și, mai ales, garantarea păcii, nu trebuie niciodată puse sub semnul întrebării;
25. recomandă realizarea de urgență a unei evaluări a impactului asupra climei al asistenței externe acordate de către UE și a ajutoarelor acordate de instituțiile financiare internaționale; recunoaște drept prioritară atingerea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului în țările în curs de dezvoltare; își exprimă convingerea în legătură cu faptul că tehnologiile energetice inteligente, sursele de energie regenerabile și, în special, eficiența energetică prezintă un potențial ridicat de asigurare a unui acces mai larg la energie fără creșterea emisiilor de dioxid de carbon, în condițiile reducerii dependenței de sursele externe de energie, permițând, totodată, îndeplinirea obiectivelor climatice, în deplină armonie cu realizarea obiectivelor de dezvoltare;
26. susține parteneriatul energetic propus cu Africa; cu toate acestea, recomandă insistent încheierea unui tratat asemănător cu China și India, având în vedere creșterea foarte rapidă a emisiilor de gaze cu efect de seră în aceste țări și necesitatea de a acorda, de urgență, asistență acestor state pentru a le ajuta să-și consolideze capacitățile și să efectueze

investiții în surse de energie regenerabilă și în tehnologii eficiente din punct de vedere energetic.

PROCEDURĂ

Titlu	Spre o politică europeană externă comună privind energia
Numărul procedurii	2007/2000(INI)
Comisia competentă în fond	AFET
Aviz emis de către Data anunțului în plen	ENVI 18.1.2007
Cooperare consolidată - data anunțului în plen	
Raportor pentru aviz : Data numirii	Umberto Guidoni 27.2.2007
Raportorul pentru aviz substituit	
Examinare în comisie	2.5.2007
Data adoptării	5.6.2007
Rezultatul votului final	+: 49 -: 0 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Adamos Adamou, Georgs Andrejevs, Liam Aylward, Irena Belohorská, Johannes Blokland, John Bowis, Hiltrud Breyer, Martin Callanan, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Matthias Groote, Erna Hennicot-Schoepges, Jens Holm, Caroline Jackson, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraemer, Urszula Krupa, Peter Liese, Jules Maaten, Linda McAvan, Alexandru-Ioan Morțun, Riitta Myller, Péter Olajos, Miroslav Ouzký, Antonia Parvanova, Vittorio Prodi, Guido Sacconi, Daciana Octavia Sârbu, Karin Scheele, Carl Schlyter, Richard Seeber, María Sornosa Martínez, Antonios Trakatellis, Evangelia Tzampazi, Thomas Ulmer, Marcello Vernola, Glenis Willmott
Membri supleanți prezenți la votul final	Alfonso Andria, Iles Braghetto, Umberto Guidoni, Caroline Lucas, Miroslav Mikolášik, Alojz Peterle
Membri supleanți (articolul 178 alineatul (2)) prezenți la votul final	-
Observații (date disponibile într-o singură limbă)	-

PROCEDURĂ

Titlu	Către o politică externă europeană comună în domeniul energiei			
Numărul procedurii	2007/2000(INI))			
Comisia competentă în fond Data anunțului în plen al autorizării	AFET 18.1.2007			
Comisia (comisiile) sesizată(e) pentru avizare Data anunțului în plen	DEVE 18.1.2007	INTA 18.1.2007	ENVI 18.1.2007	ITRE 18.1.2007
Avize care nu au fost emise Data deciziei				
Raportor(i) Data numirii	Jacek Saryusz-Wolski 28.11.2006			
Examinare în comisie	5.6.2007	16.7.2007	3.9.2007	
Data adoptării	3.9.2007			
Rezultatul votului final	+ 45 - 3 0 4			
Membri titulari prezenți la votul final	Roberta Alma Anastase, Christopher Beazley, Angelika Beer, Bastiaan Belder, André Brie, Elmar Brok, Colm Burke, Hélène Flautre, Hanna Foltyn-Kubicka, Michael Gahler, Jas Gawronski, Maciej Marian Giertych, Klaus Hänsch, Jana Hybášková, Jelko Kacin, Metin Kazak, Bogdan Klich, Vytautas Landsbergis, Emilio Menéndez del Valle, Eugen Mihăescu, Francisco José Millán Mon, Philippe Morillon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Tobias Pflüger, Hubert Pirker, Samuli Pohjamo, Bernd Posselt, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, István Szent-Iványi, Antonio Tajani, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin, Josef Zieleniec			
Membri supleanți prezenți la votul final	Laima Liucija Andrikiienė, Maria Badia i Cutchet, Mariela Velichkova Baeva, Árpád Duka-Zólyomi, Lilli Gruber, Milan Horáček, Evgeni Kirilov, Jaromír Kohlíček, Nickolay Mladenov, Aloyzas Sakalas, Csaba Sándor Tabajdi			
Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final				
Data depunerii	11.9.2007			